

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové ve věci žalobce: **J. M.**, zastoupen Mgr. Jiřím Daňkem, advokátem, se sídlem v Brně, Rašínova 103/2, proti žalovaným: **1) Ministerstvo vnitra**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 963/3, a **2) Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy**, se sídlem v Praze 4, Kongresová 1662/2, v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného správního orgánu,

takto:

- I. Žaloba v části směřující proti žalovanému č. 1) **se odmítá.**
- II. Určuje se, že zásah žalované č. 2) Policie České republiky, Krajského ředitelství hlavního města Prahy, jímž došlo dne 16. 10. 2016 k vykázání žalobce ze společného obydlí na adrese P. 9, N. V. 827/52, v přízemí byt č. X, **byl nezákonný.**
- III. Ve vztahu mezi žalobcem a žalovaným č. 1) žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Žalovaná č. 2) **je povinna** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 12.200 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce Mgr. Jiřího Daňka, advokáta.

Odůvodnění:

- [1] Žalobce se podanou žalobou domáhal určení, že Potvrzení o vykázání č.j. KRPA-430799-I/ČJ-2016-001319 ze dne 16. 10. 2016 vydané Policií České republiky, Obvodním ředitelstvím policie Praha III, místním oddělením, Prosek je nezákonným zásahem vůči žalobci J. M.
- [2] Jako žalovaného označil žalobce Ministerstvo vnitra. Usnesením Městského soudu v Praze č.j. 6A 242/2016-23 ze dne 4. 10. 2017 byl žalobce vyzván, aby žalobu upravil tak, aby označení žalovaného korespondovalo s obsahem jeho žalobního tvrzení. Současně soud vycházel ze závěru vysloveného v usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 12. 2014, č.j. Nad 224/2014-53.
- [3] Dne 16. 10. 2017 podal žalobce k soudu návrh na přistoupení dalšího účastníka na straně žalované, a to Policii ČR, Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy, se sídlem Kongresová 1666/2 Praha, se kterou bude nadále jednáno jako s žalovanou č. 2.
- [4] Žalobce se v žalobě rozsáhle vyjádřil k okolnostem, jež předmětnému vykázání (zásahu) předcházely. Uvedl, že postup Policie ČR vůči jeho osobě byl nezákonný a vykazoval řadu pochybení, která jsou dostatečně prokázána listinnými důkazy. Namítal, že Potvrzení o vykázání č.j. KRPA-430799-I/ČJ-2016-001319 neobsahuje žádné odůvodnění, a je tak pochybením žalované č. 2. Žalovaná tak přistoupila k užití vykázání, aniž k tomu byly splněny základní předpoklady požadované ustanovením § 44 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb. o Policii České republiky, v platném znění (dále jen „zákon o policii“). Policie nedostatečně zjistila skutkový stav vedoucí k závěru, že vykazovaná osoba se dopustí nebezpečného útoku proti paní E. P. a vycházela pouze z jejího tvrzení, jakožto osoby ohrožené. Neověřila tvrzené skutečnosti u více osob v domě a užila jen tvrzení osoby paní M. A., bydlící sice ve stejném domě, která však nebyla údajnému ataku ze strany žalobce bezprostředně přítomna. Nevzala rovněž v úvahu opačná tvrzení dalších spolubydlících v bezprostředním sousedství, které žalobce dokládá čestnými prohlášeními. Žalobce rovněž namítl, že se mu jeví pochybným i postup žalované, a to v souvislosti s vyřizováním námítky žalobce vůči Potvrzení o vykázání. V poučení vykázané osoby ze dne 16. 10. 2016 bylo jednak nesprávné poučení, ke kterému orgánu je možno podat námítky dle ustanovení § 44 odst. 5 zákona o policii, a žalovaná také nečekala písemného doplnění námitek, které žalobce předal dne 18. 10. 2016 k poštovní přepravě, a již dne 17. 10. 2016, tedy ještě před koncem lhůty k doplnění námitek, tyto námítky zamítla.
- [5] Žalobce doplnil, že má za to, že zásah Policie ČR byl v jeho případě zcela neopodstatněný, nezakládal se na dostatečně zjištěných skutečnostech a byl nezákonný. Dle názoru žalobce postup policie vykazuje spíše znaky přehnaného alibismu a obavy o možný postih zasahujícího policisty. Aktuální negativní dopad vůči žalobci samotnému, užitím vykázání jeho osoby ze společného bydliště tak spíše vykazuje zneužitelnost institutu v tomto konkrétním případě. Závěrem žalobce navrhl, aby soud určil, že Potvrzení o vykázání č.j. KRPA-430799-I/ČJ-2016-001319 ze dne 16. 10. 2016 je nezákonným zásahem.
- [6] V replice žalobce k vyjádření žalované č. 2 žalobce zopakoval své žalobní námítky a zdůraznil, že v daném případě nedošlo k vážnému násilnému incidentu vůči jemu blízké osobě, a pokud to žalovaná č. 2 tvrdí, pak toto tvrzení nedokládá žádnými důkazy jako např. lékařskou zprávou nebo fotografiemi, které by takový incident vůči E. P. prokazovaly.
- [7] Žalovaný č. 1 ve vyjádření uvedl, že v daném případě není pasivně legitimovaným správním orgánem ve sporné věci a vykázání, tj. tvrzený nezákonný zásah, provedla

Policie ČR, Obvodní ředitelství policie Praha III, Místní oddělení Prosek, resp. její příslušníci, jejichž nadřízeným správním orgánem je Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy, nikoliv Ministerstvo vnitra. Žalovaný č. 1 dále uvedl, že by měl soud v dané záležitosti nadále jednat jako s žalovaným subjektem s Krajským ředitelstvím policie hlavního města Prahy.

- [8] Žalovaná č. 2 ve vyjádření k podané žalobě navrhla soudu, aby podanou žalobu zamítl, neboť dle jejího názoru ve věci nedošlo k nezákonnému zásahu ze strany Policie České republiky. Žalovaná rozsáhle popsala skutečnosti, které vedly k použití institutu vykázání, a uvedla, že dne 16. 10. 2016 v 9:39 hod. bylo oznámeno na tísňovou linku Policie ČR č. 158 paní P., že v P. na P. v ul. N. v. 827/52a, došlo k fyzickému útoku žalobcem vůči její osobě. Na základě tohoto oznámení se na místo dostavila hlídka místního oddělení Prosek k prověření tohoto oznámení. Na místě se hlídka spojila s oznamovatelkou paní E. P., která hlídku informovala o tom, že jim to se žalobcem, jejím přítelem, již asi 4 roky neklape a stále se hádají ohledně financí, práce, péče o domácnost a o nezletilou dceru. Dále hlídce uvedla, že ji žalobce psychicky deptá přes SMS a v e-mailech ji vyhrožuje, že ji bude vláčet za vlasy po zemi a že ji připraví o dceru, nezletilou A. M., kterou dostane do své výhradní péče. O dceru se stará převážně sama, protože žalobce je neustále na služebních cestách. K incidentu ze dne 16. 10. 2016 paní E. P. uvedla, že se s přítelem J. M. hádali, a když hádka eskalovala, chtěla zavolat linku 158, ale žalobce ji chtěl vzít mobilní telefon, a proto se pokusila z bytu odejít. Žalobce ji ale chytil za ruku, ona se mu vysmekla, ale on ji hned chytil za vlasy a chtěl ji zatáhnout do bytu, což se mu nepovedlo. Hlídka rovněž hovořila se sousedkou, paní M. A., která jí sdělila, že její syn chodil do školky s dcerou paní P. A., která si již tehdy jejímu synovi stěžovala, že tatínek neustále řve na maminku. Paní A. dále uvedla, že z bytu pana M., který je pod jejím bytem, jsou neustále slyšet hádky. Hlídka se pak spojila telefonicky s panem M. a požádala ho, aby se dostavil do místa svého trvalého bydliště, s tím že bude z bytu vykázán na 10 dnů. Pan M. se dostavil do místa bydliště a hlídce sdělil, že s vykázáním z bytu nesouhlasí, protože veškeré náklady již 10 let hradí pouze on. Poté si vzal z bytu potřebné věci a došlo k vykázání. Samotné vykázání provedl na místě dozorcí služby MOP Prosek prap. H. Policista provádějící vykázání nevycházel jen z informací paní E. P., měl k dispozici i vyjádření sousedky paní M. A. a SMS zprávy a e-mailovou korespondenci, kterou disponovala paní P. Na základě takových informací mohl dle názoru žalované vykazující policista dojít k závěrům, které zdůvodňovaly postup podle § 44 zákona o policii. Žalovaná dále uvedla, že tato skutečnost ukazuje, že důvody vykázání byly dostačující nejen pro „nižší“ způsob vykázání ve smyslu zákona o policii, ale i pro vydání předběžného opatření soudem. K námitce žalobce, že v poučení ze dne 16. 10. 2016 bylo uvedeno nesprávné poučení o tom, ke kterému orgánu je možno podat námitky, žalovaná uvedla, že tato námitka je sice důvodná, ale nezakládá nezákonnost samotného vykázání. K další námitce žalobce, že posouzení námitek žalobce proti vykázání bylo žalovanou vydáno již 17. 10. 2016, a žalovaná tak nevyčkala písemných námitek žalobce, i když ten zaslal své písemné námitky již dne 18. 10. 2016, tedy v zákonem stanovené lhůtě, žalovaná uvedla, že se jednalo o opakované námitky, které žalobce uváděl již v den provedení úkonu a týž den večer při podání vysvětlení. Žalovaná tak reagovala na tyto námitky neprodleně, aby byl splněn účel úkonu vykázání.
- [9] Ze všech shora uvedených důvodů žalovaná č. 2 navrhla zamítnutí žaloby.
- [10] V řízení o ochraně před nezákonným zásahem rozhoduje soud podle ustanovení § 87 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen

„s. ř. s.“), na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí; rozhoduje-li soud pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu.

- [11] Městský soud v Praze nařídil v této věci k žádosti žalobce ústní jednání konané dne 15. 8. 2019, při němž oba účastníci setrvali na svých již dříve písemně vyjádřených stanoviscích. K jednání soud předvolal svědka prap. T. H., jenž provedl předmětné vykázání. Svědek se z jednání z důvodu dlouho naplánované dovolené omluvil.
- [12] Ze správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti:
- [13] Z úředního záznamu o vykázání, úředního záznamu o incidentu se znaky domácího násilí a Potvrzení o vykázání ze dne 16. 10. 2016 je zřejmé, že téhož dne byl žalobce podle ustanovení § 44 zákona o policii na dobu 10 dnů vykázán ze společného obydlí v P. 9, na ulici N. V.827/52, byt č. X v přízemí, které obývá se svou přítelkyní E. P. a jejich nezletilou dcerou A. M. Vykázaná osoba se po dobu 10 dnů musí rovněž zdržet vstupu do prostoru vymezeného policistou a zdržet se styku a navazování kontaktu s ohroženou osobou. Důvodem vykázání bylo opakované a eskalující psychické násilí žalobce vůči ohrožené osobě – přítelkyni žalobce.
- [14] Písemností ze dne 17. 10. 2016 nazvanou „Posouzení námitek proti vykázání“ žalovaná rozhodla o neukončení vykázání žalobce ze společného obydlí, neboť měla na základě zjištěných skutečností za to, že přítelkyně žalobce a jeho dcera jsou osoby ohrožené domácím násilím a že v dané věci byly splněny zákonné podmínky pro vykázání. Žalovaná shledala námitky žalobce irelevantními, neboť při realizaci vykázání byl zvolen takový postup, jenž se v dané situaci jevil jako jediný možný, a uvedla, že je má žalobce tímto považovat za vyřízené.
- [15] V námitkách ze dne 16. 10. 2016, které podal poštovní přepravě dne 18. 10. 2016, žalobce uváděl obdobné skutečnosti jako v podané žalobě; popsal svůj život s přítelkyní, jakož i rozpory mezi ním a přítelkyní, které vykázání předcházely. Uvedl, že hysterický výlev své přítelkyně nepovažuje za důvodný předpoklad nebezpečí, že se žalobce, jako osoba vykázaná, dopustí útoku proti životu, zdraví nebo svobodě. Předpoklad takového nebezpečí nebyl ani prokázán ani osvědčen. Žalobce dále brojil proti odůvodnění úředního záznamu o vykázání, které je dle jeho názoru vágní.
- [16] Ve spise jsou rovněž založeny úřední záznamy o podání vysvětlení, Usnesení Obvodního soudu pro Prahu 9, č.j. 9 Nc 302/2016-9, o nařízení předběžného opatření ze dne 25. 10. 2016, kopie komunikace mezi žalobcem a jeho přítelkyní formou SMS a e-mailem.
- [17] Po právním posouzení věci dospěl soud k závěru, že podaná žaloba je důvodná.
- [18] Soud nejprve k výroku I. rozsudku a navazujícímu výroku III. uvádí, že již ve výzvě ze dne 4. 10. 2017, č.j. 6A 242/2016-23, seznámil žalobce se svým právním názorem, že označení žalovaného v podané žalobě (žalovaný č. 1 – Ministerstvo vnitra) neodpovídá samotnému žalobnímu tvrzení, neboť dle ustanovení § 83 s.ř.s. je žalovaným správním orgán, který podle žalobního tvrzení provedl zásah; jde-li o zásah ozbrojených sil, veřejného ozbrojeného sboru, ozbrojeného bezpečnostního sboru nebo jiného obdobného sboru, který není správním orgánem, anebo příslušníka takového sboru, je žalovaným správním orgán, který takový sbor řídí nebo jemuž je takový sbor podřízen, a u obecní policie obec.
- [19] Městský soud v Praze dospěl k závěru, že žalovaný č. 1 není v dané věci pasivně legitimován, neboť v případě vykázání ze společného obydlí podle ustanovení § 44 a násl.

zákona o policii příslušný policejní orgán, v této věci dle žalobního tvrzení Policie ČR, Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy, které je nadřízeným správním orgánem Policie ČR, Obvodního ředitelství policie Praha III, Místního oddělení Prosek, jehož příslušníci tvrzený nezákonný zásah provedli, jedná v postavení správního orgánu. V takovém případě pak nepřísluší postavení žalovaného Ministerstvu vnitra, neboť se nejedná o zásah ozbrojeného sboru. V této souvislosti pak soud rovněž odkazuje na judikaturu správních soudů, např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2013, č.j. 6 As 62/2012-18, či rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 19. 2. 2014, č.j. 10 A 100/2013-111 (oba dostupné na: www.nssoud.cz), kde jako pasivně legitimovaná strana v řízení vystupovalo Krajské ředitelství policie Olomouckého kraje, resp. Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy.

- [20] Jelikož žalobce v reakci na výzvu soudu podal pouze návrh na přistoupení účastníka na straně žalované (Policie ČR, Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy), aniž by vůči původnímu žalovanému (Ministerstvu vnitra) vzal podanou žalobu zpět, tak soudu nezbylo, než žalobu v části směřující proti žalovanému č. 1 podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s. odmítnout. Toto ustanovení stanoví, že nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením návrh odmítne, jestliže nejsou splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný, resp. nebyl přes výzvu soudu odstraněn.
- [21] Výrok III je pak odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 s.ř.s., podle kterého žádný z účastníků řízení (zde ve vztahu žalobce a žalovaného č. 1) nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.
- [22] Podle ustanovení § 82 s. ř. s. každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.
- [23] Podle ustanovení § 44 odst. 1 zákona o policii lze-li na základě zjištěných skutečností, zejména s ohledem na předcházející útoky, důvodně předpokládat, že se osoba dopustí nebezpečného útoku proti životu, zdraví anebo svobodě nebo zvláště závažného útoku proti lidské důstojnosti, je policista oprávněn vykázat tuto osobu z bytu nebo domu společně obývaného s útokem ohroženou osobou, jakož i z bezprostředního okolí společného obydlí. Policista je oprávněn tuto osobu vykázat i v její nepřítomnosti.
- [24] Podle ustanovení § 44 odst. 3 zákona o policii vykázání oznámí policista ústně vykázané i ohrožené osobě a vyhotoví potvrzení o vykázání, které jim předá proti podpisu. Součástí potvrzení o vykázání je vymezení prostoru, na který se vykázání vztahuje, uvedení totožnosti ohrožené a vykázané osoby, poučení o právech a povinnostech vykázané osoby a adresa útvaru policie, u kterého si může vyzvednout kopii úředního záznamu o vykázání. Odmítne-li ohrožená nebo vykázaná osoba potvrzení o vykázání převzít nebo odmítne-li písemně potvrdit jeho převzetí, policista tuto skutečnost uvede v úředním záznamu.
- [25] Podle ustanovení § 44 odst. 4 zákona o policii není-li vykázaná osoba vykázání přítomna, poučení o jejích právech a povinnostech v souvislosti s vykázáním jí policista poskytne při prvním kontaktu. Je-li to možné, policista této osobě předá potvrzení o vykázání, v opačném případě ji poučí o možnosti převzít potvrzení o vykázání a kopii úředního

záznamu o vykázání u příslušného útvaru policie; součástí poučení je i údaj o adrese tohoto útvaru.

- [26] Podle ustanovení § 44 odst. 5 zákona o policii nesouhlasí-li vykázaná osoba s vykázáním, může proti němu na místě podat námitky, které policista uvede v potvrzení o vykázání. Policista námitky předá bez zbytečného odkladu krajskému ředitelství příslušnému podle místa vykázání. Vykázaná osoba může dále do 3 dnů ode dne převzetí potvrzení o vykázání podat příslušnému krajskému ředitelství námitky písemně. Lhůta pro podání námitek počíná běžet dnem následujícím po dni, kdy došlo k převzetí potvrzení o vykázání a je považována za dodržanou, jsou-li námitky nejpozději v její poslední den předány k poštovní přepravě nebo podány u příslušného krajského ředitelství. O tomto právu policista vykázanou osobu poučí před předáním potvrzení o vykázání.
- [27] Jádrem sporu mezi účastníky v nyní projednávaném případě bylo posouzení, zda byl žalobce na svých právech přímo zkrácen nezákonným zásahem žalované č. 2, která dne 16. 10. 2016 vykázala žalobce ze společného obydlí na základě ustanovení § 44 zákona o policii.
- [28] Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu (rozsudek ze dne 17. 3. 2005, č.j. 2 Aps 1/2005-65) je pro poskytnutí ochrany podle ustanovení § 82 s. ř. s. nezbytné kumulativní splnění pěti podmínek: „žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením (*"zásahem" v širším smyslu*) správního orgánu, který není rozhodnutím (4. podmínka) a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka)“; není-li byt jediná z těchto podmínek naplněna, nelze ochranu poskytnout. Podmínka č. 6, spočívající v trvání zásahu či jeho důsledků anebo v hrozbě jeho opakování, byla s účinností od 1. 1. 2012 novelou soudního řádu správního provedeného zákonem č. 303/2011 Sb. zrušena. Judikatura vztahující se ke zbývajícím podmínkám je však i nadále použitelná.
- [29] V nyní projednávaném případě je naplnění podmínky první a druhé zcela zřejmé, neboť předmětným vykázáním, v jehož důsledku se žalobce nesměl po dobu 10 dní zdržovat ve společném obydlí a jeho bezprostředním okolí ani navazovat kontakt s ohroženými osobami (tj. svou přítelkyní a nezletilou dcerou), byl žalobce nepochybně zkrácen na svých právech. Vykázání pro žalobce představovalo závažný zásah do soukromého a rodinného života; musel opustit svůj domov, kde měl i své sídlo podnikání, najít si přechodné ubytování a ztratil faktickou možnost vykonávat svou rodičovskou odpovědnost vůči dceři. Naplněna je též čtvrtá podmínka. Nejvyšší správní soud totiž již v minulosti dovodil, že policejní vykázání podle ustanovení § 44 zákona o policii je faktickým pokynem, tj. zásahem ve smyslu ustanovení § 82 s. ř. s., a nikoli rozhodnutím (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2013, č.j. 6 As 62/2012-18). Vzhledem k tomu, že vykázání je zaměřeno přímo proti žalobci, který je jeho jediným adresátem, je splněna i pátá podmínka. Jak soud podrobněji uvede v odstavcích níže, v dané věci došlo i k naplnění třetí podmínky, a provedený zásah byl tedy nezákonný.
- [30] Soud se proto dále zabýval otázkou, zda bylo vykázání provedené na základě všech nashromážděných důkazů oprávněné či nikoli, tj. zda byl v daném případě dán důvodný předpoklad pro použití institutu vykázání. Tento důvodný předpoklad se musí opírat o konkrétní objektivní skutečnosti, svědčící v případě vykázání o pravděpodobnosti budoucího útoku vykázané osoby. Vyhodnotit svědecké výpovědi všech aktérů vykázání,

svědectví sousedky i předloženou komunikaci mezi žalobcem a ohroženou osobou a zásah posoudit s ohledem na konkrétní situaci, s tím, že soud musí zvážit a učinit závěr, zda tyto informace a skutečnosti poskytovaly dostatečný a objektivní podklad pro vykázání násilné osoby ze společného obydlí.

- [31] Policejní vykázání má preventivní povahu, jeho účelem je předejít (dalším) nebezpečným útokům násilné osoby vůči ohrožené osobě, jedná se však s ohledem na charakter tohoto institutu o institut, jež výrazně zasahuje do života vykázané osoby. Je sice pravda, že se vymezení podmínek pro vykázání podle zákona o policii neshoduje s vymezením domácího násilí podle nauky, zejména nemusí být vždy splněn požadavek dlouhodobosti a opakovanosti útoků, a k vykázání lze přikročit třeba již při prvním útoku, který je ovšem obzvláště velmi intenzivní, avšak zároveň je nutné, aby se provedení vykázání nezakládalo kupříkladu pouze na subjektivních informacích a výpovědích ohrožené osoby. Zároveň rovněž nelze požadovat po zasahujících policistech, aby před přikročením k vykázání nabyli úplné jistoty, že pokud násilná osoba nebude vykázána, dopustí se nebezpečného útoku proti životu, zdraví anebo svobodě nebo zvláště závažného útoku proti lidské důstojnosti ohrožené osoby, ale je nutné po nich požadovat zjištění takových objektivních skutečností vytvářejících důvodný předpoklad tohoto budoucího nežádoucího útoku.
- [32] V daném případě však takový důvodný předpoklad nebyl dle názoru soudu dán, neboť soud z předložené SMS a e-mailové komunikace a z vyjádření sousedky, založených ve spise, neshledal, že by bylo vykázáním třeba zabránit útoku proti životu, zdraví či svobodě partnerky žalobce. Dle názoru soudu sice nelze obecně vymezit jakousi obligatorní skupinu důkazů, které je před vykázáním nutno opatřit, je totiž třeba vždy vycházet z konkrétních okolností daného případu, avšak právě v nyní projednávaném případě soud dospěl k závěru, že tyto okolnosti nenasvědčovaly hrozícímu „zvláště závažnému“ útoku proti lidské důstojnosti partnerky žalobce. Soud na jednu stranu respektuje, že se jednalo o citově vyhocenou situaci, avšak stále je třeba respektovat, že ve vztahu k vykázané osobě se jedná o mimořádně závažné omezení jejích práv, které je okamžitě vykonatelné a není proti němu možný žádný efektivní opravný prostředek.
- [33] Soud shledal, že pouhé nadávky a případné rozepře mezi žalobcem a jeho partnerkou neodůvodňují hrozící útok proti jejímu životu, zdraví a svobodě. Ve spise založená sms a e-mailová komunikace takové intenzity dle názoru soudu nedosahuje, neboť proti těmto chráněným zájmům nesměřuje. Pomluvy a slovní hádky soud rovněž nepovažuje za „zvláště závažný“ útok proti lidské důstojnosti.
- [34] Na okraj pak soud dodává, že skutečnost, že Obvodní soud pro Prahu 9 usnesením ze dne 25. 10. 2016, č.j. 9 Nc 302/2016-9, nařídil předběžné opatření, jímž bylo žalobci de facto prodlouženo vykázání ze společného obydlí, a to podle ustanovení § 405 zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění pozdějších předpisů, nemůže mít vliv na posouzení předmětného vykázání z pohledu toho, zda se jednalo či nejednalo o nezákonný zásah ve smyslu ustanovení § 82 a násl. s.r.s., neboť se jedná o dvě různá, na sobě zcela nezávislá řízení.
- [35] Soud dále uvádí, a to na rozdíl od rozsudku zdejšího soudu ze dne 22. 11. 2017, č.j. 5A 151/2016-86, že neshledal v následném postupu žalované závažné procesní pochybení, pokud tato rozhodla o námitkách žalobce proti vykázání dříve, než mu uplynula zákonem stanovená lhůta k jejich podání. Je tomu tak dle názoru soudu proto, že dle jeho názoru nelze samotné vykázání, jakožto faktický úkon reprezentovaný potvrzením o vykázání

(zde ze dne 16. 10. 2016), směřovat s vypořádáním námitek proti tomuto úkonu, což lze označit za samostatné úkony správního orgánu. Rovněž je pak nutné vycházet z obsahu žaloby a žalobního petitu, ve kterém se žalobce domáhal určení toho, že potvrzení o vykázání ze dne 16. 10. 2016 bylo nezákonným zásahem, avšak argumenty k procesnímu pochybení žalovaného již nevtělil do návrhu výroku rozsudku, ale použil je pouze jako argumenty na podporu svého tvrzení, že samotné vykázání ze dne 16. 10. 2016 bylo nezákonné.

- [36] Žalobce tedy se svou žalobou uspěl. Za této situace soud žalobě podle ustanovení § 87 odst. 2 s. ř. s. zcela vyhověl a určil, že provedený zásah byl nezákonný.
- [37] O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., dle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Náklady, které žalobci v řízení před Městským soudem v Praze vznikly, spočívají v soudním poplatku zaplaceném z podané žaloby v částce 2.000 Kč a dále v nákladech právního zastoupení žalobce advokátem (ustanovení § 35 odst. 2 s. ř. s.). Mimosmluvní odměna činí v daném případě tři úkony právní služby po 3.100 Kč (převzetí věci a příprava zastoupení, podání žaloby, účast při jednání soudu) podle ustanovení § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a), d), g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, a tři režijní paušály po 300 Kč za náhradu hotových výdajů zástupce žalobce podle ustanovení § 13 odst. 3; celkem tedy 10.200 Kč. Vzhledem k tomu, že zástupce žalobce soudu není plátcem daně z přidané hodnoty, nezvyšuje se náhrada nákladů řízení o částku odpovídající této dani, kterou je povinen z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, (§ 57 odst. 2 s. ř. s.); dle ustanovení § 47 odst. 1 písm. a) tohoto zákona je sazba daně stanovena na 21 %. Celkem tak žalobci náleží náhrada nákladů řízení ve výši 12.200 Kč, kterou je žalovaná č. 2 povinna uhradit ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 15. srpna 2019

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu